

УПРАВЛІННЯ ТОВАРНОЮ ПОЛІТИКОЮ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ З УРАХУВАННЯМ ВЕКТОРА РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ

аспірант **Кисіль Т. В.**

Промисловість є ключовим елементом економічної системи України, який визначає місце національної економіки в міжнародному поділі праці, динаміку її конкурентоспроможності. Темпи розвитку промислового сектора в значній мірі детермінують якість та спрямованість економічного зростання країни.

Промисловий розвиток є фундаментом для становлення інших секторів економіки країни. При цьому ключовими складовими промисловості, що визначатимуть конкурентоспроможність всієї економічної системи країни, стають високотехнологічні виробництва, галузі, які значною мірою визначатимуть розвиток наукоємних та інформаційно-містких видів діяльності, закладають підвалини для формування економіки знань, сприяють зростанню частки високооплачуваної, висококваліфікованої праці. Темпи розвитку промислового сектора значною мірою детермінують якість та спрямованість економічного зростання країни.

У теперішній час спостерігається зниження попиту на продукцію класу товарів промислового призначення українського виробництва. При цьому вітчизняна продукція, особливо в секторі машин і обладнання, по своїм техніко-економічним показникам часто досить конкурентоздатна на ринку і володіє широким спектром конкурентних переваг. Причина падіння попиту на промислову продукцію українського виробництва полягає не стільки в розірваних економічних зв'язках, пов'язаних з відсутністю гарантованих ринків збуту, скільки в неспроможності українських підприємств ефективно просувати свою продукцію, створюючи і завойовуючи при цьому нові ринки збуту та відновлюючи старі. Істотна роль в подоланні ситуації, що склалася, повинна відводитися механізму просування продукції на ринок.

Разом з тим, в промисловості України зберігаються стійкі диспропорції, які суттєво обмежують перспективи її зростання в довгостроковому періоді, формують значні ризики та обмеження для зміцнення конкурентоспроможності економіки України. Серед них, зокрема, наступні:

- нестійкий характер динаміки промислового зростання;
- повільна динаміка покращення технологічної структури промислового виробництва;
- погіршення кваліфікаційної структури промислового виробництва;
- посилення орієнтації промисловості на зовнішній попит;
- поступове витіснення вітчизняних виробників на окремих ринках промислової продукції.

Без нововведень і розробки інноваційних товарів, за допомогою маркетингових досліджень жодне підприємство не зможе втримати своє положення на ринку, а також спрогнозувати подальший свій розвиток. На сьогоднішній день товарні ринки на Україні не мають чіткої кількісної оцінки й тенденцій розвитку. Підприємству при виході на нові ринки досить складно оцінити ризики й спрогнозувати рівень прибутку при відсутності інформації про сформовану ситуацію на ринку, наявних або потенційних конкурентах, державному впливу. А оцінка кон'юнктури й розробка прогнозу розвитку ринку є головними цілями будь-якого ринкового дослідження. Українські підприємства дуже рідко прибігають до маркетингових досліджень ринків.

Головна причина цього - відсутність теоретичних знань і практики оцінки в самих підприємств, а також відсутність фірм, що пропонують подібні види послуг. Але міжнародна практика показує не тільки важливість маркетингових досліджень, але і їхня необхідність практично для всіх видів підприємств.

Стимулювання зростання промисловості має передбачати не тільки збереження макроекономічної стабільності й поліпшення інвестиційного клімату, але й реалізацію політики підвищення конкурентоспроможності в окремих секторах економіки. Подолання структурних бар'єрів зростання тільки за рахунок загальних заходів макроекономічної політики неможливе. В цьому контексті необхідна розробка стратегічних орієнтирів економічної політики держави, спрямованих на підвищення ефективності розвитку промисловості України.

Науковий керівник: к.е.н., доц. Шипуліна Ю. С.